

Łódź, 19 września 2025 r.

Dr hab. Agnieszka Kurczewska, prof. UŁ
Katedra Funkcjonowania Gospodarki
Instytut Ekonomii
Uniwersytet Łódzki

Recenzja rozprawy doktorskiej mgr Waluyohadiego pt. „Entrepreneurial persistence model in n creative industry - the case of Indonesian youtubers”, napisanej pod kierunkiem promotora dr hab. Jarosława Korpysy, prof. US

Podstawa prawna opracowania recenzji

Podstawą przygotowania niniejszej recenzji jest pismo otrzymane od dr hab. Wojciecha Drożdża, prof. US, Przewodniczącego Rady Naukowej Instytutu Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego z dnia 11 lipca 2025 r., z informacją o powołaniu mnie uchwałą Rady z dnia 10 lipca 2025 r. na recenzentkę rozprawy doktorskiej mgr Waluyohadiego pt. „Entrepreneurial persistence model in n creative industry - the case of Indonesian youtubers” oraz otrzymany egzemplarz tejże rozprawy.

Prawnym punktem odniesienia w opracowaniu recenzji jest art. 190 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2023 r. poz. 742, 1088, 1234, 1672, 1872, 2005, z 2024 r., poz.124, 227).

Praca doktorska została przypisana dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości. Przygotowano ją w Uniwersytecie Szczecińskim pod kierunkiem promotora dr hab. Jarosława Korpysy, prof. US. Napisana została w języku angielskim.

Problematyka pracy i jej aktualność

W recenzowanej pracy doktorskiej podjęto temat wytrwałości przedsiębiorczej (entrepreneurial persistence) wśród twórców w branży kreatywnej w Indonezji (głównie YouTuberów). Jej

celem jest zbadanie, jakie czynniki wewnętrzne i zewnętrzne wpływają na decyzję twórców o kontynuowaniu działalności przedsiębiorczej, mimo przeszkód czy braku natychmiastowych efektów. To ciekawy, ekonomicznie i społecznie istotny oraz wciąż mało zbadany temat, zwłaszcza w kontekście krajów rozwijających się. Doktorant próbuje zrozumieć, dlaczego niektórzy twórcy treści w branży kreatywnej w Indonezji kontynuują swoją działalność przedsiębiorczą mimo wielorakich przeszkód. Na tle innych badań nad przedsiębiorczością tematyka pracy wyróżnia się oryginalnością i aktualnością. W dobie rozwoju gospodarki cyfrowej i rosnącej roli platform takich jak YouTube, „twórcy treści” stają się nowym typem przedsiębiorców, działających w wysoce niepewnym i konkurencyjnym środowisku. Dotychczasowe badania koncentrowały się głównie na startupach technologicznych lub klasycznych MŚP, natomiast branża kreatywna, zwłaszcza w krajach rozwijających się, pozostaje zbadana w niewielkim stopniu. Nowatorstwo podejścia polega na połączeniu perspektywy psychologicznej (determinanty wewnętrzne wytrwałości przedsiębiorczej) z uwarunkowaniami środowiskowymi (czynniki zewnętrzne wspierające lub hamujące wytrwałość społeczną) oraz zaproponowanie modelu wytrwałości przedsiębiorczej, będącego wynikiem badań empirycznych w nowym kontekście społecznym i kulturowym - w Indonezji. Tym samym praca wnosi wkład zarówno do teorii przedsiębiorczości, jak i do zrozumienia wyzwań stojących przed nową grupą zawodową, jaką są twórcy internetowi.

Struktura i język pracy

Praca składa się z pięciu głównych rozdziałów, poprzedzonych wstępem i zakończonych wnioskami. Rozdział pierwszy stanowi teoretyczne wprowadzenie do problematyki przedsiębiorczości. Przedstawiono w nim klasyczne i współczesne teorie przedsiębiorczości – od Cantillona i Schumpetera po efektuację i przedsiębiorczość cyfrową. Następnie omówiono różne modele przedsiębiorczości stosowane w edukacji, sektorze publicznym i biznesie. Szczególną uwagę poświęcono branży kreatywnej jako dynamicznemu środowisku działania nowoczesnych przedsiębiorców. W rozdziale drugim zaprezentowano przegląd literatury dotyczącej pojęcia wytrwałości przedsiębiorczej. Omówiono, czym jest to zjawisko, dlaczego ma kluczowe znaczenie w kontekście niepewności oraz jakie czynniki, zarówno wewnętrzne (np. motywacja, pasja, poczucie samoskuteczności), jak i zewnętrzne (np. otoczenie społeczne, technologie) na nie wpływają. Rozdział kończy się identyfikacją zmiennych, które posłużą do konstrukcji modelu badawczego. Trzeci rozdział przedstawia szczegółową metodologię badania. Autor uzasadnia wybór podejścia mieszanego (mixed methods), łączącego analizę ilościową i jakościową. Opisuje konstrukcję kwestionariusza, sposób doboru próby oraz

strukturę wywiadów pogłębionych. Rozdział ten zawiera też opis proponowanego modelu teoretycznego oraz hipotez badawczych. Rozdział czwarty prezentuje wyniki analizy ilościowej, opartej na danych od indonezyjskich YouTuberów. W celu zbadania zależności między czynnikami wewnętrznymi, zewnętrznymi i wytrwałością przedsiębiorczą zastosowano metodę PLS-SEM. Wyniki wskazują, że czynniki wewnętrzne mają większe znaczenie dla wytrwałości przedsiębiorczej, niż czynniki zewnętrzne. W ostatnim rozdziale (piątym) zaprezentowano wyniki analizy jakościowej na podstawie wywiadów z wybranymi twórcami. Analiza przedstawia osobiste motywacje, strategie radzenia sobie z kryzysami oraz wpływ otoczenia społecznego na decyzję o kontynuacji działalności. Dane jakościowe wzbogaciły i uzupełniły część ilościową, obrazując zjawisko wytrwałości przedsiębiorczej. Rozdział ten stanowi podstawę do ostatecznej konstrukcji autorskiego modelu teoretycznego, uwzględniającego (do pewnego stopnia) wyniki badań.

Ogólna struktura pracy jest logiczna i zgodna ze standardami obowiązującymi w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości. Poszczególne rozdziały są uporządkowane w sposób prowadzący od przeglądu literatury, przez konstrukcję modelu badawczego i metodologię, aż po analizę empiryczną i wnioski. Autor formułuje cele badawcze, pytania i hipotezy, co ułatwia śledzenie toku argumentacji. Zastosowanie podejścia mieszanego (ilościowego i jakościowego) wzmacnia konstrukcję pracy, pozwalając spojrzeć na badany problem z różnych perspektyw. Dodatkowo, obecność załączników z narzędziami badawczymi, transkrypcjami i wynikami statystycznymi świadczy o przejrzystości i rzetelności opracowania.

W ocenie struktury pracy zastrzeżenie budzi jednak rozdział pierwszy. Zawarty w nim przegląd teorii jest bardzo długi (około 40 stron), miejscami encyklopedyczny czy podręcznikowy. Wiele fragmentów tego rozdziału to streszczenia literatury. Traci na tym klarowność pracy. W moim odczuciu Autor powinien skupić się na teoriach ściśle związanych z tematem pracy i zaproponowanym później modelem badawczym. Tymczasem przywołuje on, bez wyraźnego zamysłu, bardzo wiele wątków, które związane są z szeroką rozumianą przedsiębiorczością. Ich dobór nie jest przez Autora szerzej wyjaśniony. Tak zarysowane tło teoretyczne wydaje się zbyt szerokie, nawet dla prac doktorskich, które powinny potwierdzać wiedzę Doktoranta.

Język pracy doktorskiej jest w większości poprawny pod względem komunikacyjnym, jednak jego styl i jakość redakcyjna wymagają poprawy. Praca jest napisana w języku angielskim, jednak zauważalne są liczne cechy typowe dla tłumaczeń dosłownych lub autorów, dla których angielski nie jest językiem ojczystym. Styl jest często nadmiernie rozbudowany, powtarzalny i miejscami niezręczny.

Ogólna wiedza teoretyczna

Należy podkreślić, że Doktorant dysponuje bardzo szeroką i solidną wiedzą teoretyczną z zakresu przedsiębiorczości, zarządzania oraz psychologicznych aspektów wytrwałości jednostki. Przegląd literatury świadczy o dużym nakładzie pracy, dobrej orientacji w źródłach oraz umiejętności poruszania się w interdyscyplinarnych obszarach wiedzy. W pracy przytoczono liczne podejścia, koncepcje i klasyfikacje przedsiębiorczości, zarówno klasyczne, jak i współczesne, co pokazuje szeroką perspektywę badawczą Doktoranta. Jednocześnie, zauważalny jest niedostatek selektywności i analityczno-syntetycznego ujęcia literatury. Wiele fragmentów teoretycznych, mimo że rzetelnych i poprawnych merytorycznie, wydaje się nie w pełni powiązanych z głównym problemem badawczym. Przykładem może być obszerny przegląd typologii przedsiębiorczości, który nie znajduje bezpośredniego przełożenia na konstrukcję modelu badawczego czy pytania badawcze. Brakuje wyraźnego podsumowania, które wskazywałoby, jak przeprowadzona dyskusja teoretyczna została wykorzystana do zbudowania struktury badania na poziomie koncepcyjnym i operacyjnym (dobór zmiennych, hipotez, narzędzi). Uporządkowanie tej części pracy w kierunku bardziej selektywnego i celowego wykorzystania teorii dla budowy modelu wytrwałości przedsiębiorczej mogłoby istotnie podnieść wartość naukową pracy.

Rozwiązanie problemu badawczego i jego oryginalność. Wkład w dyscyplinę nauki o zarządzaniu i jakości

Rozwiązanie postawionego problemu badawczego można uznać za wkład Doktoranta w rozwój wiedzy na temat wytrwałości przedsiębiorczej w specyficznym kontekście cyfrowej branży kreatywnej w Indonezji. Praca doktorska koncentruje się na interesującym i stosunkowo słabo rozpoznanym obszarze, jakim jest aktywność przedsiębiorcza twórców internetowych (youtuberów), a więc osób funkcjonujących na pograniczu działań artystycznych i komercyjnych. Oryginalność podejścia polega nie tylko na doborze grupy badawczej (twórcy z Indonezji), ale także na próbie połączenia perspektyw psychologicznych z analizą środowiskowych i rynkowych uwarunkowań wytrwałości przedsiębiorczej.

Do pewnego stopnia wartością dodaną jest zastosowanie podejścia mieszanego (mixed methods), które, choć nie jest w pełni zintegrowane analitycznie, pozwala uchwycić złożoność badanej tematyki. Proponowany model wytrwałości przedsiębiorczej ma pewien potencjał aplikacyjny i może stanowić punkt wyjścia do dalszych badań porównawczych w innych kontekstach kulturowych i sektorowych. Należy jednak zaznaczyć, że w obecnej wersji model

ten pozostaje raczej empiryczną konstrukcją opartą na danych niż efektem pełnego przełożenia teorii na schemat badawczy. Ograniczeniem jest również to, że koncepcja „entrepreneurial persistence” została zaadaptowana do nowego kontekstu, ale bez pogłębionej refleksji teoretycznej nad jej ewentualną reinterpretacją w odniesieniu do twórców cyfrowych i artystów. Z tego względu na poziomie postawionego w pracy problemu i wybranego kontekstu badawczego wkład własny Autora należy ocenić jako wystarczający, ale dość skromny na poziomie opracowania koncepcyjnego i teoretycznego modelu wyjaśniającego.

Zakres tematyczny i przyjęta perspektywa badawcza sytuują recenzowaną pracę doktorską w obszarze nauk o zarządzaniu i jakości. Przedmiotem analizy jest zjawisko wytrwałości przedsiębiorczej, a więc zagadnienie typowe dla badań nad przedsiębiorczością, która z kolei jest jedną z kluczowych obszarów w obrębie tej dyscypliny. Użyty model badawczy odnosi się zarówno do czynników wewnętrznych, jak i zewnętrznych, co odpowiada podejściu stosowanemu w badaniach zachowań przedsiębiorczych w naukach o zarządzaniu. Zasadniczy cel pracy sprowadza się do zrozumienia, co warunkuje kontynuację aktywności przedsiębiorczej w niestabilnym środowisku cyfrowym i jest ściśle związany z dyscypliną zarządzania. Praca dotyczy realnych wyzwań menedżerskich i organizacyjnych w sektorze kreatywnym.

Elementy dyskusyjne pracy

W rozprawie doktorskiej mgr Waluyohadiego można doszukać się dyskusyjnych elementów. Zaliczyć do nich można następujące kwestie:

- Praca ma wyraźnie opisowy i dokumentacyjny charakter, szczególnie w części metodologicznej i empirycznej. Doktorant bardzo skrupulatnie odnotowuje kolejne etapy procesu badawczego, przedstawiając w sposób szczegółowy konstrukcję narzędzi, przebieg rekrutacji uczestników, analizę danych czy sposób podejścia do materiału jakościowego. Tego rodzaju transparentność z pewnością należy docenić, świadczy ona bowiem o rzetelności badawczej i chęci przedstawienia warsztatu naukowego przez Doktoranta. Jednakże, z drugiej strony, nadmiar szczegółów technicznych, miejscami dotyczących elementów oczywistych lub mało istotnych dla głównej tezy pracy, wpływa negatywnie na czytelność i klarowność narracji. W wielu miejscach zaciera się główny sens analizy, a wywód traci na sile. Przykładem może być rozdział 3, w którym poszczególne podrozdziały są przeładowane szczegółami operacyjnymi, co zamiast wzmacniać argumentację niepotrzebnie ją rozprasza. Z tego

względu wskazane byłoby skrócenie lub syntetyczne ujęcie niektórych partii tekstu, co pozwoli wyeksponować najważniejsze wnioski, zależności i implikacje.

- Model wytrwałości przedsiębiorczej (Rysunek 5.1) jest kluczowym elementem pracy doktorskiej i stanowi główny wkład Doktoranta w rozwój wiedzy. Model łączy wcześniejsze wątki teoretyczne oraz empiryczne i służy jako podsumowanie oraz uogólnienie wyników badania. Należy jednak zauważyć, że wybór i uzasadnienie kluczowych zmiennych (passion, resilience, tenacity, challenger mindset) wymaga pogłębienia, zarówno pod względem teoretycznym, jak i operacyjnym. Nie wszystkie zmienne zostały jednoznacznie powiązane z wcześniejszym przeglądem literatury, a ich znaczenie w modelu jest raczej deklaratywne niż wyniesione z logicznej analizy. Z tego względu model, mimo że interesujący, sprawia wrażenie szkicu, który w kolejnych etapach badań powinien zostać uzupełniony o mocniejsze podstawy teoretyczne i walidację empiryczną.
- Zastosowanie kolejności: najpierw badania ilościowe, a następnie jakościowe, choć rzadziej spotykane w podejściu eksploracyjnym, może być uzasadnione, o ile dane jakościowe służą do pogłębienia i interpretacji wcześniej uzyskanych wyników liczbowych. W recenzowanej pracy taka logika została zastosowana, jednak nie została wystarczająco jasno przedstawiona ani uzasadniona. Brakuje także silniejszych powiązań pomiędzy wynikami obu części badania – analiza jakościowa nie pełni wyraźnie funkcji eksploracyjnej lub interpretacyjnej względem danych ilościowych, co osłabia wartość podejścia mieszanego.
- Mimo solidnej podstawy technicznej, część ilościowa pracy pozostawia pewne niedosyty. Przede wszystkim, relatywnie mała próba badawcza ogranicza możliwości uogólniania wyników. W modelu ujęto wiele relacji, ale nie wszystkie zostały wystarczająco dobrze teoretycznie uzasadnione w poprzednich rozdziałach, co osłabia ich interpretacyjną wartość. Ponadto, Doktorant koncentruje się głównie na statystycznym potwierdzeniu zależności, nie podejmując głębszej refleksji nad ich znaczeniem merytorycznym, czyli co one realnie mówią o wytrwałości przedsiębiorczej i jak je interpretować w kontekście wcześniej omówionych teorii. Warto także zauważyć, że konstrukty psychologiczne, takie jak „passion”, „resilience” czy „tenacity”, zostały potraktowane dość skrótowo, zarówno w warstwie pomiarowej (skale), jak i w analizie wyników. Brakuje też pogłębionej dyskusji nad tym, czy i jak wyniki ilościowe potwierdzają (lub nie) ustalenia wynikające z przeglądu literatury oraz części jakościowej. Niewystarczająca jest także refleksja nad R^2 i siłą wyjaśniania

modelu (czy uzyskane wartości są umiarkowane, wysokie czy niskie). Podsumowując, brakuje krytycznej dyskusji nad jakością modelu. Doktorant podaje wyniki statystyczne, nie ocenia ich głębiej.

- Część jakościowa badań została przeprowadzona na bardzo ograniczonej próbie czterech osób, co należy uznać za ograniczenie metodologiczne. Taka liczba respondentów uniemożliwia osiągnięcie nasycenia teoretycznego oraz znacząco zawęża możliwość identyfikacji zróżnicowanych perspektyw. Choć wypowiedzi respondentów są wartościowe, brakuje pogłębionej refleksji nad wyborem tak wąskiej próby oraz potencjalnymi konsekwencjami tego ograniczenia. Dodatkowo, nie zastosowano dedykowanego oprogramowania do analizy danych jakościowych (np. NVivo, MAXQDA), choć nie jest konieczne mogłoby to pomóc w zwiększeniu transparentności i systematyczności procesu kodowania. Część jakościowa momentami pozostaje też dość powierzchownie opisana. Brakuje pogłębienia najciekawszych wątków. Analiza pełni raczej funkcję ilustracyjną wobec wcześniej przyjętego modelu, niż prowadzi do nowych wniosków teoretycznych. A przecież badania jakościowe najczęściej służą głębszej eksploracji badanej problematyki. Wydaje się, że Doktorant nie do końca wykorzystał potencjał danych.
- Odnotować należy brak odniesień do kwestii etycznych związanych z realizacją badań empirycznych. W pracy nie wskazano, czy i w jaki sposób zapewniono respondentom anonimowość oraz poufność udzielanych odpowiedzi, zarówno w części ilościowej, jak i jakościowej. Brakuje również informacji o uzyskaniu świadomej zgody na udział w badaniu, jak również o tym, czy zastosowano standardowe procedury ochrony danych i praw uczestników, powszechnie przyjmowane w badaniach społecznych. Zważywszy na charakter danych, dotyczących zarówno osobistych doświadczeń konsumentów, jak i wewnętrznych praktyk firm, brak takiej informacji należy uznać za niedopatrzenie. Kwestia etycznej przejrzystości i odpowiedzialności powinna zostać doprecyzowana, szczególnie w kontekście potencjalnej publikacji wyników badań.

Zagadnienia wymagające wyjaśnienia lub pogłębienia w trakcie obrony pracy doktorskiej

Zakładając możliwość dialogu z Doktorantem, podczas obrony pracy doktorskiej chciałabym uzyskać odpowiedzi na następujące trzy pytania/zagadnienia:

1. Badanie zostało przeprowadzone w interesującym, a zarazem złożonym kontekście, zarówno geograficzno-społecznym (Indonezja jako kraj rozwijający się), jak i

sektorowym (branża kreatywna, ze szczególnym uwzględnieniem twórców internetowych działających na YouTube). Ten kontekst, choć zasygnalizowany we wstępie pracy, nie został wystarczająco pogłębiony ani teoretycznie opracowany. W szczególności zabrakło szerszej zakrojonej analizy uwarunkowań społeczno-ekonomicznych Indonezji, takich jak poziom cyfryzacji, kultura pracy, czy wartości związane z przedsiębiorczością. Z perspektywy czytelnika spoza tego kręgu kulturowego, ma to istotne znaczenie dla oceny wiarygodności i zakresu generalizacji wniosków. Również sam sektor kreatywny, który w pracy traktowany jest jako istotne tło badania, nie został wystarczająco szczegółowo opisany, ani w ujęciu lokalnym, ani w odniesieniu do globalnych trendów. Chciałabym zatem zapytać Doktoranta, w jaki sposób jego zdaniem kontekst wpływa na interpretację wyników i ich potencjalną aplikowalność w innych krajach lub sektorach.

2. Drugie pytanie dotyczy granic pojęcia „przedsiębiorczości”. W pracy pojawia się interesujące, choć nie do końca rozwinięte stwierdzenie, że „nie wszyscy youtuberzy są przedsiębiorcami”. To ważna kwestia, która dotyczy nie tylko badań nad twórcami internetowymi, ale również szerszego problemu rozmywania się granicy między sztuką, twórczością a działalnością gospodarczą. Współczesna gospodarka cyfrowa sprawia, że wiele osób pełniących tradycyjnie role artystów, performerów czy twórców treści, które wcześniej miały charakter wyłącznie artystyczny, dziś funkcjonuje jednocześnie jako mikroprzedsiębiorcy, zarządzający marką osobistą, prowadzący sprzedaż produktów czy monetyzujący uwagę odbiorców. W tym kontekście warto zapytać, co w świetle pracy doktorskiej decyduje o tym, że twórca (youtuber) staje się przedsiębiorcą? Czy kluczowe są kryteria ekonomiczne (np. generowanie przychodów, skalowalność działań, rejestracja działalności), czy też może bardziej symboliczne, czyli związane z intencjonalnością, strategią rozwoju, czy podejściem do odbiorców jako „klientów”? Jak Doktorant klasyfikuje osoby, które działają głównie z motywacji artystycznej, ale jednocześnie uzyskują dochody z platform cyfrowych? Czy uznaje ich za „przedsiębiorców” w sensie przyjętym w modelu badawczym? Wydaje się, że te pytania mają znaczenie nie tylko definicyjne, ale i metodologiczne, ponieważ wpływają na sposób interpretacji danych i zakres zastosowania modelu wytrwałości przedsiębiorczej w branży kreatywnej.
3. Trzecie pytanie dotyczy roli niepewności przedsiębiorczej w modelu badawczym. W części teoretycznej pracy niepewność (zarówno ekonomiczna, psychologiczna, jak i

strukturalna) została szeroko i trafnie omówiona jako kluczowe wyzwanie dla osób prowadzących działalność przedsiębiorczą, zwłaszcza w sektorze kreatywnym i w kontekście cyfrowym. Autor odwołuje się do uznanych źródeł i ujęć (m.in. Knighta, Sarasvathy), podkreślając znaczenie niepewności w podejmowaniu i kontynuowaniu działalności gospodarczej. Zaskakuje zatem fakt, że motyw ten niemal nie pojawia się w zaproponowanym modelu badawczym, ani w analizie empirycznej, zarówno ilościowej, jak i jakościowej. W modelu nie uwzględniono niepewności ani jako zmiennej pośredniczącej, ani jako komponentu percepcji ryzyka czy emocjonalnego obciążenia. Chciałabym zatem zapytać Doktoranta, jak rozumie rolę niepewności w kontekście własnych wyników empirycznych i dlaczego, mimo obszernego omówienia w literaturze, nie została ona bezpośrednio ujęta w strukturze modelu? Czy niepewność została „wbudowana” pośrednio w inne zmienne (np. opportunity confidence, perceived self-efficacy), czy też świadomie zrezygnowano z jej pomiaru z powodów metodologicznych? Czy rozważał alternatywne podejście, w którym niepewność stanowiłaby kluczowy komponent wyjaśniający wytrwałość przedsiębiorczą?

Konkluzja

Rozprawa doktorska mgr Waluyohadiego stanowi wkład w dyskusję nad wytrwałością przedsiębiorczą i przedsiębiorczością twórców w branży kreatywnej. Mimo ograniczeń opisanych wyżej, praca wzbogaca debatę na temat determinant wytrwałości przedsiębiorczej. Tym samym staje się punktem odniesienia dla dalszych badań naukowych w tej tematyce. Doktorant wykazał się wymaganymi kompetencjami badawczymi, posiada ugruntowaną wiedzę teoretyczną, a jego praca wnosi wkład w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości. Dysertacja cechuje się wystarczającym poziomem kompletności, łącząc analizę teoretyczną z ujęciem empirycznym, co czyni ją wyczerpującym opracowaniem podjętej problematyki.

Recenzowana rozprawa doktorska mgr Waluyohadiego pt. „Entrepreneurial persistence model in n creative industry - the case of Indonesian youtubers” spełnia wymogi stawiane rozprawom doktorskim w myśl Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2023 r. poz. 742, 1088, 1234, 1672, 1872, 2005 z 2024 r., poz.124, 227), czyli stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, wykazuje odpowiednią ogólną wiedzę teoretyczną Kandydata w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej.

Biorąc pod uwagę powyższe, mimo zastrzeżeń, oceniam pracę pozytywnie i wnioskuję o przyjęcie recenzowanej rozprawy przez Radę Naukową Instytutu Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego i dopuszczenie jej do publicznej obrony.

Agnieszka Kuczevska

Podpis jest prawidłowy

Dokument podpisany przez
Agnieszka Kuczevska
Data: 2025.10.07 16:38:37 CEST